

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	13.9.2019. 11:24:46	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/16-01/58	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-6		0

U I M E R E P U B L I K E H R
P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji Radmili Bolanča Vuković, uz sudjelovanje zapisničarke Gordane Katarine Ronyi, u upravnom sporu tužitelja TERRAKOM d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 48, zastupanog po opunomoćeniku odvjetniku u Odvjetničkom društvu ... iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Vlad uslužni obrt, sa sjedištem u Osijeku, Dalmatinska 11, radi inspekcijskog nadzora, nakon održane javne rasprave, dana 10. rujna 2019. godine,

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/16-01/50, URBROJ: 376-04-16-7 od 26. listopada 2016. godine.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem navedenim u točki I. izreke ove presude utvrđeno je da je tužitelj neosnovano odbio prijenos brojeva ... (točka I.); tužitelju je naloženo da u roku osam dana od primitka rješenja isplati zainteresiranoj osobi naknadu zbog kašnjenja u prijenosu brojeva u ukupnom iznosu 10.800,00 kuna (točka II.); naloženo je tužitelju da odmah po primitku rješenja provede prijenos navedenih brojeva, te postupi sukladno Jedinствenoj izjavi krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom od 12. rujna 2016. (točka III.); kao i to da u roku osam dana dostavi inspektorima elektroničkih komunikacija dokaz o isplati naknade iz točke II. (točka IV.).

Tužitelj osporava zakonitost pobijanog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Nesporno je da je 23. rujna 2016. od Iskona zaprimio potpunu Jedinственu izjavu krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom, a koji je Zahtjev za prijenos brojeva odbio jer je bio pogrešno naveden vlasnik priključka. Pogrešno Iskon zaključuje, na temelju informacija dobivenih od zainteresirane osobe, da je ista korisnik navedenih brojeva, kao što neutemeljeno navodi kako je u mreži tužitelja pogrešno naveden vlasnik priključka jer su tvrdnje da obrt Vlad nije vlasnik priključka suprotne informacijama u telefonskom imeniku društva IT Jedan d.o.o..

Tužitelj ističe da je vlasnik priključaka, odnosno korisnik spornih brojeva, IT Jedan d.o.o.. Navodi da je broj 3 - primarno 2006. dodijeljen Hrvatskom Telekomu, a broj 4 je 2009. godine dodijeljen Iskonu, da bi na zahtjev pretplatnika, SL Komunikacije d.o.o., 2011. godine ti brojevi bili preneseni u mrežu Voljatel telekomunikacije d.o.o., pravnog prednika tužitelja, dok je broj 5 primarno bio dodijeljen tužitelju. Poziva se na odredbu članka 18. stavka 1. točke j) Pravilnika o prenosivosti broja kojim je propisano da se zahtjev za prijenos broja može odbiti ako pretplatnički broj za koji se traži prijenos ne glasi na ime podnositelja Zahtjeva za prijenos broja. Sporne brojeve s posebnom tarifom sekundarno je dodijelio korisniku IT Jedan d.o.o. kojega u bazi podataka ima zavedenog kao korisnika, a kako je i navedeno u telefonskom imeniku tužitelja na stranicama www.terrakom.hr. Nikada nije s obrtom Vlad. sklopio ugovor o korištenju bilo kakvih usluga, a do zaprimanja Jedinствene izjave o raskidu ugovora s postojećim operatorom o istome nije imao nikakvih saznanja. Naime, nastavno na ranije navedene zahtjeve za prijenosom brojeva, tužitelj nije zaprimio nikakve dodatne zahtjeve da se navedeni brojevi prenesu s ranijeg korisnika na obrt Vlad. Obrt Vlad nije korisnik predmetnih brojeva kod tužitelja, tužitelj nije u ugovornom odnosu sa zainteresiranom osobom. Tuženik je pobijanu odluku donio na temelju članka 66. stavka 1. Pravilnika prema kojoj postupak promjene operatera javnih komunikacijskih usluga u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži započinje ispunjavanjem Jedinствene izjave iz Dodatka 7. Pravilnika kojeg krajnji korisnik ispunjava novom operatoru. Pojam krajnjeg korisnika definira Zakon o elektroničkim komunikacijama u članku 2. stavku 1. točki 26. kao korisnika usluga koji ne obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Ukoliko su činjenice iz imenika društva IT Jedan koje je utvrdio tuženik točne, u tom slučaju obrt Vlad brojeve koristi temeljem ugovornog odnosa s drugim društvom, a ne tužiteljem. Zakonom je propisana samo primarna i sekundarna dodjela brojeva, a svaka slijedeća dodjela ne podliježe propisima o prenosivosti broja. Tuženik je naložio tužitelju prihvatiti Jedinствenu izjavu o raskidu ugovora podnijetu od strane onog korisnika kojem je zadnjem u nizu dodijeljen broj na korištenje. Ukoliko bi takvo stajalište tuženika i bilo ispravno, u tom slučaju tužitelj bi imao obvezu istraživanja i zadiranja u cijeli niz ugovornih odnosa između raznih društava i fizičkih osoba, a sve u svrhu utvrđivanja krajnjeg korisnika. Ako uzmemo u obzir da zainteresirana osoba pruža usluge s posebnom tarifom te da se prilikom pozivanja predmetnih brojeva na istima javlja više različitih osoba, prema stajalištu tuženika tužitelj bi imao obvezu utvrđivanja identiteta osoba koje primaju sami poziv kako bi samo tim osobama dozvolio prijenos predmetnih brojeva. Uvidom u popis operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga na stranicama tuženika vidljivo je da je obrt Vlad registriran kao operator s aktivnom djelatnosti „usluge s posebnom tarifom“. Iz navedenog je razvidno kako isti nije krajnji korisnik budući pruža, odnosno ovlašten je pružati javnu komunikacijsku uslugu te je kao takav registriran kod tuženika. Operator nije ovlašten pokrenuti postupak prijenesa broja ispunjavanjem obrasca Jedinствene izjave iz Dodatka 7. Pravilnika jer isto može učiniti samo krajnji korisnik. Predlaže Sudu poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava njenu osnovanost. Pobijano je rješenje doneseno na temelju Zakona o elektroničkim komunikacijama u postupku inspekcijskog nadzora pokrenutom po službenoi dužnosti protiv tužitelja radi odbijanja prijenesa 3 broja, mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon Internet d.d., Garićgradska 18, Zagreb (dalje: Iskon). Osnovni tužbeni razlog neslaganje je tužitelja sa stavom tuženika o tome tko je u konkretnom slučaju imao pravo zatražiti prijenos broja, IT Jedan d.o.o. ili Vlad uslužni obrt. Sukladno članku 76. Zakona zahtjev za prijenos zemljopisnog ili nezemljopisnog broja može podnijeti isključivo krajnji korisnik broja. Dakle, sporna je činjenica tko je krajnji korisnik broja, IT Jedan ili Vlad. Usluge s posebnom tarifom su usluge kao tarot, erotskog sadržaja, psihološke pomoći, savjetovanje, koje se pružaju

putem posebnih brojeva usluga. Do sada je usluge pružanja platforme davateljima sadržaja usluga s posebnom tarifom pružao IT Jedan putem mreže tužitelja. Kada se na tržištu Skynet Telekomunikacije d.o.o. (dalje: Skynet) kao konkurencija IT Jedan d.o.o., pojedini pružatelji sadržaja usluga s posebnom tarifom prekinuli su suradnju s IT Jedan te nastavili poslovati putem Skyneta. Budući Skynet svoje usluge pruža koristeći mrežu Iskona, pružatelji sadržaja podnijeli su zahtjev za prijenos broja iz mreže Terrakoma u mrežu Iskona. Jedan od njih je i Vlad. Sukladno članku 70. stavcima 1. i 3. Zakona dodjela brojeva može biti primarna ili sekundarna. Brojeve koje tuženik dodjeli primarnom dodjelom, operatori mogu dalje dodjeljivati sekundarnom dodjelom drugim operatorima i krajnjim korisnicima usluga. Radi se o jednom broju kojeg je tuženik primarno dodijelio Terrakomu, te o dva broja koja su naknadno prenesena u Terrakom. Terrakom je zatim brojeve sekundarno dodijelio IT Jedan. Predmetne brojeve je IT Jedan dalje dodijelio („iznajmio“) Vladu „tercijarnom dodjelom“ koji je te brojeve zaista i koristio kao pružatelj sadržaja. Dakle, svaki građanin koji koristi usluge s posebnom tarifom pružatelja sadržaja Vlad prepoznaje te brojeve kao brojeve Vlada. Institut prijenosa broja zamišljen je kao sredstvo poticanja tržišnog natjecanja između operatora, na način da se korisnicima omogućuje zadržavanje broja uz kojeg su vezani, bilo zato što ga koriste dulje vrijeme, bilo zato što je poznat širokom krugu osoba s kojima korisnik komunicira. Nesporno je da je Vlad taj koji zaista koristi brojeve i koji je poznat širokom krugu osoba. S obzirom da je tužitelj taj koji odbija izvršiti prijenos broja, a prijenos ustvari utječe na poslovanje IT Jedan, bitno je naglasiti da se ovdje radi o povezanim društvima. Naime, IT Jedan je jedan od članova društva Terrakom (tužitelja), a Igor Tatarević je osoba ovlaštena za zastupanje oba društva. Radi se o umjetno iskonstruiranom problemu vezano za prijenos brojeva za usluge s posebnom tarifom s ciljem zaštite poslovanja IT Jedan. Navodi tužitelja kako oni nisu u ugovornom odnosu s Vladom te kako nije moguće s njihove strane utvrditi istinitost navoda da upravo Vlad koristi predmetne brojeve su neozbiljni. Naime, IT Jedan i Terrakom su povezana društva koja zapošljavaju iste osobe te ne postoji stvarni problem nemogućnosti saznanja tužitelja tko koristi brojeve. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana, nije odgovorila na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao javnu raspravu u prisutnosti odvjetnika u Odvjetničkom društvu te Igora Prokurice, opunomoćenika tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; dalje ZUS). Pri tome je tužitelj ostao kod navoda iznesenih u tužbi i podneska od 16. srpnja 2019., a tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i navoda osporavanog rješenja te je naveo da se kod ovog suda vodio spor radi inspekcijskog nadzora, a vezano za prijenos broja kod obrta ZEN, a gdje je tužbeni zahtjev odbijen.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, te razmatrajući sporna činjenična i pravna pitanja, izvršen je uvid u sudski spis i spis tuženika koji je priložen uz odgovor na tužbu, te je utvrđeno da ne postoje tužbeni razlozi zbog kojih se rješenje pobija. Tuženik je na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo, Zakon o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14.; dalje Zakon), Pravilnik o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih

komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“, broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.; dalje Pravilnik) i Pravilnik o prenosivosti broja („Narodne novine“, broj: 24/15. i 71/16.).

Pravilnik u članku 66. stavku 1. i 2. propisuje da postupak promjene operatora javnih komunikacijskih usluga u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskom mreži započinje ispunjavanjem obrasca Jedinственe izjave iz Dodatka 7. Pravilnika. Prema članku 11. stavku 1. Pravilnika o prenosivosti broja u slučaju prijena broja u nepokretnoj mreži kada je za promjenu operatora nužno ispunjavanje obrasca Jedinственe izjave iz Pravilnika navedena Jedinственa izjava predstavlja zahtjev za prijenos broja.

Člankom 43. stavcima 1. i 2. Pravilnika propisano je da je operator usluga s posebnom tarifom odgovoran za pružanje ili promidžbu usluge sa posebnom tarifom. Ako operator usluga s posebnom tarifom sklopi ugovor s drugom stranom (podugovaratelj – davatelj sadržaja) za bilo koju odvezu u pružanju ili promidžbi usluge, odgovoran je da druga strana (podugovaratelj - davatelj sadržaja) pruža ugovorene usluge i provodi promidžbene aktivnosti u skladu s odredbama Zakona i podzakonskih propisa neovisno o razgraničenju međusobne odgovornosti koju ugovorne strane definiraju svojim ugovorom.

Pravilnik o prenosivosti broja u članku 23. stavku 2. propisuje naknadu u slučaju nepravovremenog prijena sa broja na način da ista iznosi 10,00 kuna za svaki započeti sat nepravovremenog prijena, a prema stavku 3. navedenog članka naknada se obračunava za razdoblje od najviše 15 dana nepravovremenog prijena. Člankom 19. navedenog Pravilnika je propisano da ukoliko inspektor utvrdi da je došlo do kršenja Pravilnika odrediti će davatelju broja provedbu prijena broja u najkraćem mogućem roku, ukoliko korisnik nije otkazao Zahtjev za prijenos broja.

Člankom 76. stavak 1. Zakona propisano je da operatori javno dostupnih telefonskih usluga, uključujući i usluge u pokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, moraju omogućiti krajnjim korisnicima svojih usluga, na njihov zahtjev, da neovisno o promjeni operatora zadrže dodijeljeni broj, i to: – na određenoj lokaciji, u slučaju zemljopisnih brojeva; – na bilo kojoj lokaciji, u slučaju nezemljopisnih brojeva. Obveza omogućivanja prenosivosti broja iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prijenos brojeva između javnih komunikacijskih mreža koje omogućuju usluge na nepokretnoj lokaciji i pokretnih elektroničkih komunikacijskih mreža, te na zadržavanje broja u slučaju promjene zemljopisne lokacije krajnjeg korisnika usluga (stavak 2.). Prijenos broja i njegovo uključanje u mreži drugog operatora mora se provesti u najkraćem mogućem roku. Krajnjem korisniku usluga, koji je sklopio ugovor o prijenu broja u mrežu drugog operatora, taj se broj u mreži drugog operatora mora uključiti u roku od jednoga radnog dana, nakon potpunog ispunjavanja svih administrativnih i tehničkih preduvjeta za prijenos broja od strane krajnjeg korisnika usluga i oba operatora koji sudjeluju u postupku prijena broja, pri čemu trajanje postupka isključenja i uključanja broja ni u kojem slučaju ne može biti dulje od jednoga radnog dana (stavak 3.). Člankom 70. stavak 1. Zakona propisano je da dodjela adresa i brojeva može biti primarna ili sekundarna.

Člankom 11. stavak 1. Pravilnika propisano je da krajnji korisnik koji želi prenijeti svoj broj, ispunjava i podnosi primatelju broja Zahtjev za prijenos broja iz Dodatka I za nepokretnu elektroničku komunikacijsku mrežu, odnosno Zahtjev za prijenos broja iz Dodatka II za pokretnu elektroničku komunikacijsku mrežu, zajedno sa zahtjevom za zasnivanje pretplatničkog odnosa ili za otvaranje korisničkog zapisa. Jedan primjerak

potpisanog Zahtjeva za prijenos broja zadržava krajnji korisnik. Iznimno, u slučaju prijena broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, kada je za promjenu operatora nužno ispunjavanje obrasca jedinstvene izjave iz Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (dalje: jedinstvena izjava), navedena jedinstvena izjava predstavlja Zahtjev za prijenos broja.

Uvidom u spis tuženika utvrđeno je da je tuženik 5. listopada 2016. zaprimio prigovor Skynet telekomunikacije d.o.o. u ime zainteresirane osobe radi nepravovremenog prijena spornih brojeva iz mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon, te je inspektor elektroničkih komunikacija pokrenuo inspekcijski nadzor po službenoj dužnosti. Očitovanja tužitelja tijekom upravnog postupka isti je ponovio i u upravnom sporu, odnosno u tužbi protiv pobijanog rješenja. Iz spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba pokušala prenijeti brojeve s posebnom tarifom, kao krajnji korisnik, s time da su ti brojevi sekundarno dodijeljeni IT Jedan, s jednog operatera – tužitelja, na drugog – Iskon, pri čemu je tužitelj odbio supotpisati Jedinstvenu izjavu uz obrazloženje da jedino IT Jedan ima pravo tražiti prijenos brojeva. Iz ispravno popunjene Jedinstvene izjave od 23. rujna 2016. proizlazi da je krajnji korisnik – zainteresirana osoba, zatražila prijenos brojeva iz mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon, a koju je odbio supotpisati tužitelj.

Tužitelj sam navodi da su mu sporni brojevi dodijeljeni, jedan primarno, a dva prenošenjem u Voljatel Telekomunikacije d.o.o., njegovom pravnom predniku, a te je brojeve onda sekundarno tužitelj dodijelio IT Jedan d.o.o.. Budući je IT Jedan d.o.o. te brojeve dodijelio zainteresiranoj osobi, kao što je u njihovom telefonskom imeniku naznačeno, zainteresirana osoba je imala ovlaštenje tražiti prijenos istih drugom operatoru. Iz razloga navedenih u odgovoru na tužbu, a to je činjenica da je IT Jedan d.o.o. član društva tužitelja, tužitelj nije imao osnova pozivati se na nemogućnost prijena brojeva tj. nemogućnost udovoljiti zahtjevu zainteresirane osobe da joj se odobri prijenos broja. Neosnovano je i irelevantno pozivanje tužitelja na definiciju krajnjeg korisnika u pokušaju otklanjanja svoje odgovornosti. Naime, postupak promjene operatora počinje potpunom jedinstvene izjave krajnjeg korisnika novom operatoru, a prema Zakonu krajnji je korisnik onaj koji ne obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, a koja je člankom 2. stavkom 1. točkom 4. Zakona definirana kao postavljanje, upravljanje i davanje na korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža i elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme te pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga, a što zainteresirana osoba nije. Brojevi koje koristi zainteresirana osoba i koje želi prenijeti novom operatoru IskONU tužiteljevi su brojevi i isti treba omogućiti njihov prijenos drugom operatoru. Okolnost da je zainteresirana osoba te brojeve imala dodijeljene sekundarnom dodjelom ne može ju onemogućiti u korištenju prava koje ima po Zakonu. Sekundarnu dodjelu sud tumači kao drugu i svaku iduću dodjelu broja. Drugačije tumačenje, kakvo zauzima tužitelj, zainteresiranu osobu i korisnike brojeva neosnovano bi onemogućilo u njihovom pravu i bilo bi u konačnome suprotno smislu Zakona koji je time, tj. prenošenjem brojeva, omogućio zaštitu prava korisnika usluga operatora na tržištu tj. poticaj njihovog tržišnog natjecanja.

Dakle, prema utvrđenom činjeničnom stanju inspektor tuženika pravilno je proveo inspekcijski nadzor sukladno zakonskim ovlastima, te odredio naknadu zbog nepravovremeno prijena broja sukladno članku 23. Pravilnika.

Budući tužitelj razlozima navedenima u tužbi nije doveo u sumnju zakonitost osporenog rješenja koje je doneseno na temelju pravilno utvrđenih činjenica, te uz pravilnu

primjenu materijalnog prava, pobijano je rješenje zakonito, tužbeni zahtjev neosnovan, te je prijemnom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a određeno kao u točki I. izreke ove presude.

U točki II. izreke ove presude odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan jer je odbijen njegov tužbeni zahtjev te sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a koji propisuje da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano, nema pravo na naknadu troškova.

U Zagrebu, 10. rujna 2019.

Sutkinja
Radmila Bolanča Vuković, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana računajući od dana primitka odluke.

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
3. Vlad uslužni obrt, 31000 Osijek, Dalmatinska 11
4. U spis

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenicu
Snježana Miletić

